

Hellen Rinell
S.B.M. 13 Hunan Road
T s i n g t a o.
Shantung. CHINA.

Göteborg den 2 januari 1948.

N:r 252.

252

Min älskade lillasyster!

Gomorrön, gomorrön! Klockan är nu halv åtta. Jag somnade så tidigt som vid 10-tiden i går kväll med resultat att jag vaknade mellan 4 & 5, låg och läste en stund och klev ur sängen kl. 6.30, gjorde mej i något så när ordning, drack en kopp starkt thé och placerade med därefter vid min lilla vän - skrivmaskinen. Och nu skulle jag prata med dej en stund.

Ja, detta måste väl vara brev nr 252? Jag har troligen en kopia på kontoret. Annars får vi rätta till det sedan.

Mitt första budskap är detta: "Seventh Baptist World Congress" har anlänt. Skall jag sända ut den? Har funderat på om jag skulle sända den till Egron i händelse ni inte vill ha ut den nu. Låt mej veta hur ni tänker om detta. Jag har betalt den med kr. 12:- till David, som sa sej ha lagt ut beloppet.

Den 27/12 hade vi ett julkort från Dodo med några rader på. Det var daterat samma dag hon kom till Chikago, den 22/12. Kanske hon tillverkat det i förväg. Visst är hon likasom hennes mamma fenomenal när det gäller sådana saker. Men att skriva till gamla mostrar samma dag hon sammanträffar med sin själs älskade - i egenskap av sådan - det är ju alldeles för mycket. Hon utlovade brev om några dagar.

I sista brevet skrev jag att jag kände mej osäker när det gällde att pren. på tidningar till er och inväntade ytterligare bekräftelse från dej, detta på grund att allt man hör i radio och ser i spalterna. Man kan ju dock inte vara alldeles säker på att det inte gäller också er. Men då ditt sista brev hem inte talade om några nya svårigheter, så pren. jag i dag enligt överenskommelse.

Om jag skall börja i slutet, så var Ruth, Ebba, Ludde och jag i går hos Sahlina i Bö. D. ä. uttytt Roysemans svärföräldrahem. Dom är rara människor förefaller som en mycket präktig arbetarfamilj. Och vi ha redan blivit goda vänner med dom. Bums vi träffades hos mej för några veckor se an la vi bort allt vad titlar hette. Och då blir man ju som bekant genast bekant med folk. Dom har en modern enrumslägenhet med ett alldeles förtjusande läge. Från balkongen ser man ett ganska stort parkområde, där en liten bäck ringlar sej fram i alla möjliga krumbukter. Och när det vuxit upp lite omkring den eller vid dess "stränder" så blir det ännu tjugigare. Tänk, om man kunde göra något för att dessa människor skulle kunna finna Gud!

Julafton var vi hemma på Stockhomsgatan 40. Och när vi delade ut julklapparna satt vi i hörnrummet i en runda på golvet precis som den där julen, då jag fick min lilla förtjudande sängmatta av Oscar och Hellen. På tal om det så blev jag här för liden erbjuden också mammas matta, som nu ligger framför min fåtölj, där det är så gott att ha den. I synnerhet om jag inte skulle få min stora matta. - Sedan vi ätit läste David det evigt nya julevangeliet enl. Lukas 2 och bad en bön så lång som jag aldrig hört honom bedja förr inneslutande er alla och var och en särskilt i Guds omvårdnad. Vi tänkte också särskilt på Gösse och hans familj. Han är ju hemma men har haft återfall ett par gånger tror jag och är alltfört mycket klen. Just nu föll det mej in att ringa upp Enskede och hälsa på dom. Så jag återkommer väl till dom. - Juldagen var de våra på julotta lite var ~~stans~~ stans. Och sen var alla hos mej. Roy och Gull-Britt också. Och jag var Anna Veström så gott jag kunde.

Följande skrivet med bläck i marginalen: "Herr Johansson på Riksföreningen har frågat mej om ni får era tidningar ordentligt eller fick under 1948?"

Just nu upptäcker jag att jag daterat detta brev 2/1 1948. Jag skall väl ändra det till 1949. Just nu kom också telefonsamtalet från Enskede. Dom hade inte stigit upp ännu, men Signild svarade och Gösse krävde sej också till telefon och pratade den period jag beställt. Han hälsade er så kärt. Likaså Signild. Gösse sa att läkarna säger att han är bättre. Men han tycker inte att han kan sätta någon vidare tro till dom. Han har i alla fall varit uppe mer än förut de sista dagarna, en dag t.o.m. helt och hållet. Men han får inte gå ut ännu. Stackars Gösse! Ibland önskar man nästan att dessa sjuka prädikanter varit statsanställda. Som det nu är så ska dom naturligtvis vara så tacksamma, så tacksamma till enskilda människor för de slantar dom får att leva av. - Nu har jag kokat och ätit gröt och ett par smörgåsar och druckit kaffe och - diskat frukostdisken. Och nu har jag en liten stund på mej. Kl. 11 skall David och jag gå till Johannebergskyrkan och höra Uno Eklund. Och sedan skall jag gå med David hem och dricka körkaffe. På onsdag skall Dom ha utrymt sin lägenhet och då flyttar dom till Stockholmsgatan 40 för att på fredag morron med Göteborgaren ta sej till Stokholm och överlämna Ollan i Rudénarnas goda vård. Sedan skall dom vara på var sitt håll på Y.M:s dag. David i Falun tror jag och Lisa i . . . Sedan kommer dom hem ett par dar för att därefter fortsätta till Belgien. I juni kommer dom tillbaka och reser inte så långt därefter tillbaka till B. för att sedan fortsätta till Kongo.

Jag skulle väl också berätta om mina bravader söndagen före jul. Det var en jobbig men rolig dag. Jag hälsade på några av våra gamla, sjuka. Jag hade beställt av Astrid Andersson 8 eller 9 st. små näverburkar eller askar, vad du vill kalla dom, med en tulipanaros och lite asparragus i. Dom var så söta. Så hade jag en stor och fin jultidning med till var och en. Men då jag var inne och hämtade blommorna fick jag se en sån vacker liten julsak. Det var något slags tomtebo med ljus och tall och röda svampar och bär å sånt där. Och det flög i mej att jag skulle köpa en sådan till tant Lindhe. Vilket jag gjorde och stack upp till henne före innan jag fortsatte till kyrkan. Hon blev glad och Greta blev glad och jag själv inte minst. Men Greta var lessen. Hon hade fått socker i urinen. Doktorn visste inte då om det var tillfälligt eller kroniskt. Det är nog synn om Greta. Hon skall till Hultafors och vila f.o.m. fredagen den 7 ds. Efter det jag varit i kyrkan fortsatte jag till mina vänner i nu nämnd ordning; Lella-Ruth, Alma Pettersson - där jag drack kaffe - Karin Ahlbom Torborg Blomberg, Gurli Mattsson, Alma Sahlqvist /på Älderdoms hemmet/, och så for jag till Redbergslid och hälsade på Augusta Lundblad och Hilda Johansson. Så var det väl på måndagen som jag var hos Augusta Nyberg och därefter for jag till Hisingen och hälsade på Hanna Lindstrand och onsdag kväll var jag i pensionärshemmet på Änggården hos Selma Henriksson. På måndagen var jag också och sökte Anna Schenlund, som dock inte var hemma. Dom 4 sista fick var sin julsak med ljus och något annat vackert i och så drog jag in tidningen för dom. Jag skriver ner alla dessa namn inte bara för att du skall kunna följa mej på min färd utan också därför att jag skall kunna titta på det nästa år om jag själv lever och har hälsa, som folk brukar säga. Kanske är i varje fall några av dom borta nästa jul. Lella-Rutt har varit i Kyrkan några gånger. Hon tar sej fram på sina kryckor och om hon får hjälp, så kan hon gå tvärs över gatan till kyrkan. -- Du frågade om Hilda. Hon kom hem före jul och är givetvis bättre, men är nog fortfarande ganska svag. Hon hade i alla fall skrivit ett par rader på ett kort som vi fått. - Tack ska du ha för brev till David och till Nic, vilka jag vederbörligen överlämnat. Tack också för brev till Sthlmsgt som jag fått läsa. Ni är modiga och duktiga människor ni kära barn. Hälsa nu utom till er själva också till Ma så kärt. Medan jag kommer ihåg det, så sa E. Landqvist, Örnehuvudsgatan 3, Gbg, att ni lovat honom ett vykort när ni kommit fram. Vice värden du vet, som hjälpte er med lådorna. Ni ha väl inga möjligheter nu. Men om ni skulle komma till Tsingtao någon gång, så försök komma ihåg det. Det var länge sedan han sa det fast jag glömt det

om Lilla